

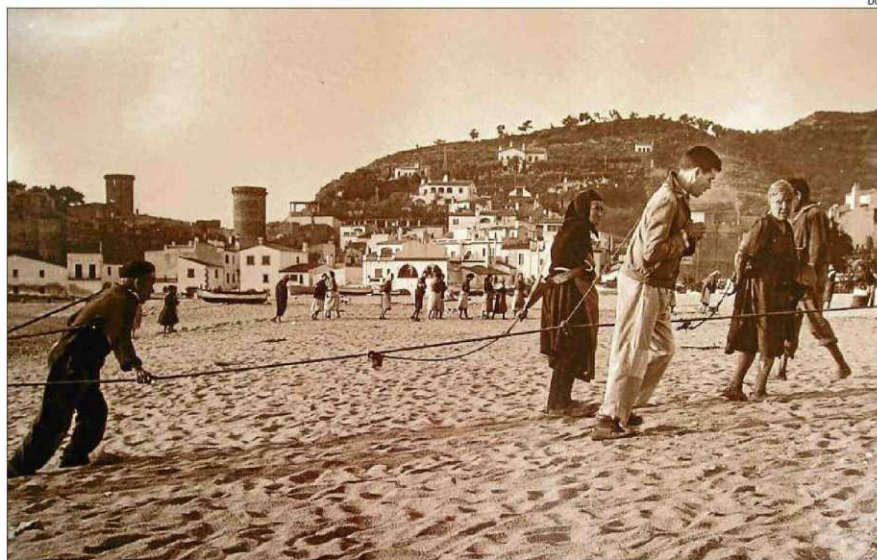
La «Història de la Selva» repara el dèficit de visió global que patia aquesta comarca

► La Diputació de Girona publica en un volum la síntesi que un extens grups d'historiadors ha elaborat durant vuit anys

GIRONA | DANIEL BONAVENTURA

Un copió grup d'investigadors ha escodrinat durant vuit anys les monografies, publicacions disperses i infinits treballs de premsa sobre aspectes parcials de la comarca de la Selva per elaborar la primera síntesi històrica d'aquesta comarca. Aquest equip d'investigadors ha treballat sota la coordinació de Narcís Figueras i Joan Llinàs per poder oferir *Història de la Selva*, una publicació de més de mil pàgines de la Diputació de Girona que es presentarà avui (19 h) a la Biblioteca Joan Vinyoli de Santa Coloma.

Aquest volum ve a reparar el dèficit d'una visió global que patia aquesta extensa i variada comarca, els límits administratius de la qual no es corresponen exactament amb la realitat geogràfica i econòmica. En aquest sentit, els coordinadors de l'obra expliquen al pròleg que Girona és una ciutat que «sempre ha exercit respecte de la Selva una atracció intensa». I és que el creador de la divisió comarcal de Catalunya per encàrrec de la Generalitat Republicana, el prestigiós geògraf Pau Vila, atorgava el 1931 a Girona la categoria de «capital natural» de la majoria de poblacions situades entre el Montseny i les Gavarres, Banyoles inclosa. D'aquesta manera és fàcil de comprendre perquè diverses poblacions del Gironès, una comarca estrictament administrativa, porten el nom selvatà: Fornells de la Selva o Cassà de la Selva. El mateix fe-

Feinejant a la platja de Tossa de Mar.

LA XIFRA

26.225 HABITANTS

Explosió demogràfica

Al diccionari de Madoz es compten 26.225 habitants per al partit judicial de Santa Coloma de Farners el 1842, quan el 2006 la comarca sumava 151.477 habitants.

men explica perquè la Selva no havia estat contemplada en el passat d'una manera unitària per cap investigador, i perquè no tenia una tradició investigadora i hi mancaven centres d'estudis, com hi havia ja a la resta de comarques. La força de la capital, Girona, que sí tenia aquestes institucions culturals, desertitzava el territori selvatà. I finalment, també per això, admeten Figueras i Llinàs, aquesta primera *Història de la Selva* depassa sovint els límits ad-

ministratius selvatans en el seu intent d'explicar la globalitat dels fenòmens històrics, econòmics, culturals o sociològics.

L'obra s'estructura cronològicament per capítols des de la *Prehistòria*, per transcórrer successivament *La Selva a l'antiguitat*, *L'edat Mitjana*, *L'edat Moderna*, *El Segle XXI* i *La Selva Contemporània (1875-2005)*.

La llista d'autors dels textos és llarguíssima: Joan Abad, Joan Blanco,

Mariners, indians i propietaris

► El volum passa revista als jaciments arqueològics del paleolític o la romanització, els visigots, els musulmans, les esglésies, els cavallers, el comerç, la indústria i l'arribada del ferrocarril, però potser un fet singular d'aquesta comarca siguin els indians. A partir d'antics documents, David Moré Aguirre reconstrueix la vida quotidiana d'una nissaga de fusters expulsats cap Amèrica del Sud, i explica que «al segle XVIII, a les viles costaneres de la Selva no hi havia pràcticament cap família que no tingués algun dels seus membres embarcats en l'aventura marítima i comercial». Eren els temps de l'anomenat «risc de mar» o «la grossa ventura». GIRONA | D.B.

Jordi Bohigas, Àngel Bosch, Miquel Borrell, Eudald Carbonell, Francina Carles, Lluís Costa, Joan Domènech, Rubèn Doll, Joan Llinàs, Rosa Llunch, Elvis Mallorquí, Joaquim Mateu, Jordi Merino, David Moré Aguirre, Lluís Palahí, Enriqueta Pons, Xavier Pérez, Joaquim M. Puigvert, Alons Ramírez, Emili Rams, Toni Reyes, Josep Manuel Rueda, Robert Sala, Narcís Soler, Josep Tarrés, Xavier Terrades, Maria del Vilar i Mario Zucchitello.